

la veu de Benicarló

de Benicarló

NINI, Ni nova escola, ni conservatori de la Generalitat

La consellera,
després de despitar la premsa,
se'n va de visita al CP Àngel Esteban.

EDUCACIÓ DESPISTA LA PREMSA MENTRE SE'N VA DE VISITA TURÍSTICSORPRESA A L'ÀNGEL ESTEBAN

text REDACCIÓ

Marxa enrere de les aspiracions d'un nou col·legi a Benicarló i Vinaròs. La consellera d'Educació, Maria José Català, va detallar que tant el Jaime I de Vinaròs com l'Àngel Esteban de Benicarló estan dins del Pla d'Eliminació d'Aules prefabricades però que **"cal finalitzar la planificació de conselleria" donada la nova situació que presenta l'administració autonòmica.**

Així, va confirmar que l'antic paper de Ciegsa com impulsora de les obres públiques passa ara a assumir-lo conselleria encara que no va determinar els projectes que es portaran a terme. La consellera Català va recordar que el futur col·legi vinarossenc "és un compromís personal de l'anterior conseller, i el de Benicarló es troba en la mateixa situació", encara que va lamentar que "no puc donar terminis. Jo crec que abans de l'estiu tindrem clara la planificació de les obres" i serà en aqueix moment quan es conequen les dates d'execució de les futures obres.

Un altre dels fronts oberts del consistori de Benicarló amb l'administració autonòmica és el traspàs de la gestió de l'auditori municipal, que suposa més de mig milió d'euros d'inversió per part de les arquitectes municipals per a la seua

gestió. La titular autonòmica d'Educació va recordar que també en aquests moments s'està rediseñant el mapa educatiu de la Comunitat Valenciana, que permetrà "veure quins centres han de passar a ésser de gestió pública perquè atenen alumnes de tota una comarca". Les intencions de l'ajuntament de Benicarló són que s'elimine el de Requena o Utiel, separats tot just per 14 quilòmetres, en benefici del de Benicarló, que passaria a ser assumit per l'administració autonòmica.

EL JOC DEL DESPISTE DE LA CONSELLERA

Fins a ací les declaracions públiques oferides per la consellera en la seua visita a Benicarló. O, almenys, així és el que van creure els mitjans de comunicació, que només van ser informats que la titular d'Educació es traslladaria a continuació a l'ajuntament per a signar en el llibre d'honor. I així, després, els mitjans es van trobar a la tarda amb una nota de premsa emesa des de la conselleria en la qual es relatava la meravellosa visita que Català va realitzar al número 4. L'escrit, redactat en el més pur estil dels Mundos de Yuppie, quasi dona per segur que les obres del nou col·legi començaran demà mateix. "La consellera d'Educació, Formació i Ocupació, Maria José Català, ha visitat juntament amb l'alcalde de Benicarló, Marcelino

ve de la pàgina anterior

Domingo, el CP Àngel Esteban, que la seua obra adjudicada en el mes de desembre va a suposar l'eliminació de 31 aules prefabricades. En la seua visita, Català ha dialogat amb l'equip de direcció i docent del centre i ha pogut conèixer de primera mà la labor que realitzen aquests professionals en aquest col·legi". Bona labor i gran paciència la dels professionals del centre, sense cap dubte. Però encara hi ha més de l'escrit oficial. "Aquest centre, juntament amb el CEIP Benadressa de Castelló, CP Número 10 de Torrent, CEIP San Francisco de Borja de Gandia, CEIP el Acequión de Torrevella i CEIP Castell del Pop de Muria és un dels set centres que es van adjudicar a finals de 2011 i la construcció dels quals ajudarà a l'eliminació d'un total de 95 aules prefabricades a la Comunitat Valenciana". Efectivament, no parla de terminis, encara que vol insinuar, però no afirmar, que s'iniciaran en

breu. No res a veure amb les declaracions que va realitzar pocs minuts abans en el centre SERVEF. "Després de la construcció del nou CP Àngel Esteban, que passarà a denominar-se CP Nou Número 4, el centre disposarà d'un perfil educatiu de sis unitats d'Educació Infantil i 12 de Primària i menjador escolar". No saben ni el nom oficial del centre i s'embolica amb l'actual i el futur, i a l'inrevés.

PROTOCOLS DE COL-LABORACIÓ

La consellera d'Educació va fer aquestes declaracions en el marc de l'acte de la signatura dels protocols de col·laboració en alternança entre 15 empreses turístiques de la zona i l'administració autonòmica. L'objecte era, com va destacar Francisco Ribera, director del Gran Hotel de Peníscola, "desenvolupar un projecte nou, en el qual els alumnes tinguen unes hores lectives en les nostres empreses, i el mateix número d'hores els contractem nosaltres". Els alumnes podran d'aquesta manera "obtenir en dos anys més de 800

hores de pràctiques, el que els permetrà, a més d'una formació real en el lloc de treball, optar a formar part de les nostres plantilles" una vegada finalitzat la seua formació. Enguany els convenis s'han signat amb destinació als alumnes de Gestió d'Al allotjaments Turístics "però volem ampliar-lo l'any que ve amb els alumnes d'Hostaleria", va assenyalar Ribera. De moment, 15 alumnes s'incorporaran a aquest nou model de formació, pioner a la Comunitat Valenciana, per a treballar mentre s'estan formant. La consellera d'Educació, Formació i Ocupació, Maria José Català, ha anunciat que "en les pròximes setmanes es presentarà el nou model experimental de pràctiques remunerades en empresa que la conselleria està desenvolupant com primer pas per a la implantació del nou model valencià de FP". Aquest model, denominat FP en Alternança, és "un pas més en l'evolució de l'actual FP cap al model alemany aplicat a la realitat de nostra Comunitat, amb l'objectiu d'aconseguir una Formació Professional connectada al teixit

ve de la pàgina anterior

productiu que proporcione una resposta adequada a les exigències del mercat laboral, per a aconseguir una plena integració entre la FP i l'ocupació". La FP en Alternança, segons Català, "suposarà que la formació dels alumnes es realitzi de forma compartida amb les empreses participants en el projecte mitjançant una relació laboral, durant els períodes de vacances de l'alumnat, la primera experiència del qual es realitzarà de manera pilot a Benicarló coincidint amb les vacances de Setmana Santa".

PROTESTES A LES PORTES DEL CENTRE

No va passar desapercibuda la visita a la ciutat de la consellera, que va provocar la presència a les portes del centre de FP d'un representant sindical que va manifestar la seua disconformitat amb les retallades salarials. Català va manifestar que "jo pense que les mobilitzacions són de caràcter salarial, per un decret que

solament contempla mesures retributives per als docents, i en aqueix sentit s'està treballant amb els sindicats per a aconseguir arribar a un acord que pugui, d'alguna forma, flexibilitzar la situació. Respecte als centres crec que, després de fer els pagaments pendents dels últims quadrimestres al llarg de gener i febrer, es troben en l'apartat de despeses en una situació regularitzada i a partir d'ací les necessitats les anirem solucionant poc a poc".

Exposició "Pobles abandonats, Pobles en la memòria"

text i foto NATÀLIA SANZ

El Museu Valencià d'Etnologia dins del programa d'exposicions itinerants que produïx la Unitat de Difusió, Didàctica i Exposicions, compta amb l'exposició "Pobles abandonats, Pobles en la memòria", que estos dies es pot visitar al MUCBE. La mostra té com objectiu mostrar als ciutadans una part important del paisatge cultural del nostre territori. Esta exposició presenta les diferents causes de l'abandonament rural a la Comunitat Valenciana (fonamentalment durant el segle XX) amb fotografies actuals de les poblacions abandonades o negades per les aigües, però també rescata la memòria dels seus habitants, amb imatges d'arxiu i objectes relacionats amb l'activitat econòmica i vida quotidiana.

L'exposició s'estructura en cinc blocs temàtics, que s'inicien amb el de abandonament rural, que analitza les causes i

conseqüències de l'abandó rural pròpiament dit durant el segle XX. A l'apartat de Contruïció d'embassaments, es presenta el passat i present dels pobles que van ser negats per les aigües com a conseqüència de la construcció de pantans, com Loriguilla, Benagéber, Campos de Arenso o Domeño. El tercer punt que es tracta a la mostra són les catàstrofes, tant naturals com errors tècnics que han fet desaparèixer pobles com Marines Vell, Gavarda o Beneixida. Les Colònies agrícoles i industrials, són altre dels eixos expositius. Durant la segona meitat del segle XIX es van estendre este tipus de poblacions, que amb el pas dels anys han anat desapareixent. En alguns casos, com la Fàbrica Giner de Morella, s'han recuperat les seues instal·lacions com a centre d'ús públic i turístic. Per últim, l'exposició fa esment d'altres abandonaments al llarg de la història, com l'expulsió dels moriscs de l'any 1609, que va ser un episodi negre en la història demogràfica valenciana. Pobles com Xàtiva, Oriola, Ontinyent, Gandia o Cocentaina van reduir la seua població a la meitat.

Esquerra Republicana-Baix Maestrat renova la seua Permanent Comarcal

text i foto REDACCIÓ

Aquest dissabte dia 10 de març Esquerra Republicana ha renovat la seua estructura comarcal. Els militants del Baix Maestrat reunits en assemblea han elegit per unanimitat a Jaume Miralles i Puig com a President Comarcal d'Esquerra Republicana.

El nou equip encapçalat per Jaume Miralles ha mostrat la seua disposició a "consolidar el projecte republicà, valencianista i independentista que representa Esquerra. Hem

aconseguit ser 3a força comarcal en unes eleccions europees i vam estar a uns pocs vots d'estar presents als ajuntaments de Benicarló i Vallibona; això ens dona camp per a córrer i que, en les properes eleccions locals, hi hagen més regidors d'Esquerra a la comarca", ha declarat Miralles.

A més, el dirigent republicà ha destacat que "hem de fer arribar a la gent que el nostre és un projecte útil, que som un partit amb vocació de govern per als nostres pobles i comarques. Esquerra estarà treballant cada dia pels seus ciutadans, com hem demostrat, per exemple, amb el nostre regidor Lluís Batalla a Vinaròs o el nostre alcalde Alfons Montserrat a Alcanar".

CAMÍ CAP A LA IGUALTAT

text i foto NATÀLIA SANZ

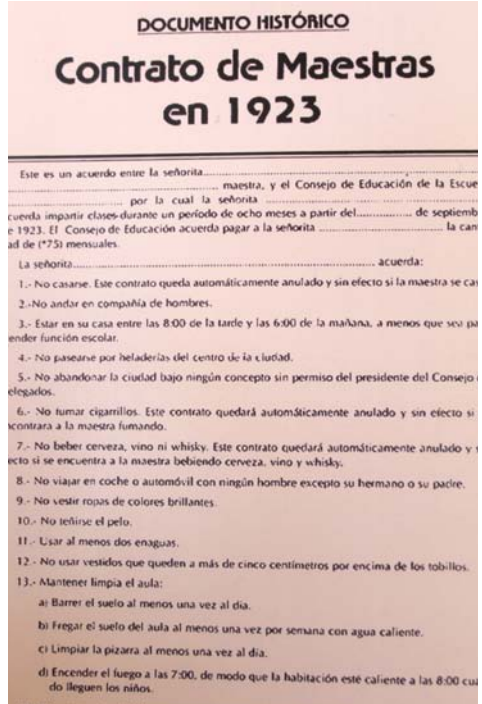
CAMÍ CAP A LA IGUALTAT és el títol d'una exposició que podem veure aquest mes al MUCBE. Aquesta és una exposició ben feta i extensa que ens permet, des del meu punt de vista, reflexionar sobre dos punts fonamentals: el tema de l'exposició i l'objectiu de la mateixa.

Pel que fa al tema de l'exposició: camí cap a la igualtat, entesa no sols com la igualtat de sexes sinò també en un sentit més ample. Ens trobem en un moment difícil i aquesta igualtat entre tots els éssers humans siga quin siga el seu sexe o condició personal, està en perill.

La manca de cohesió social pot esdevenir una realitat, i una societat poc cohesionada ens pot portar a d'altres problemes (com ara les posicions extremes, violentes, les addicions...) que ens afecten a tots en el nostre món local i també a nivell global.

El segon aspecte: l'objectiu de l'exposició, és reflexionar sobre la història del feminisme i la seua diversitat, sobre el paper de la dona com a subjecte històric que ha fet història i que ho pot continuar fent. Per què no seguir aquest camí cap a la igualtat en una societat on la violència de gènere hi és amb força, on les desigualtats van en augment?

És, al meu parer, una crida no només a la reflexió sinò també a l'acció. Potser, en un món global, som les dones el motor d'un canvi cap a una societat més igual, més equitativa, més respectuosa amb el medi ambient, més preocupada pels valors humans i culturals que ens faran avançar en eixe camí cap a la igualtat que totes aquestes dones de l'exposició van encetar.

EL BLOC CONTRA L'ENTRADA D'HORTALISSES DEL MARROC

text i foto REDACCIÓ

Bloc-Compromís ha mostrat el seu buiug enfront de l'acord arribat entre la Unió Europea i El Marroc, que liberalitza l'entrada d'hortalisses i fruites.

El diputat Josep Maria Pañella augura conseqüències fatals per a l'agricultura valenciana, i en concret per al sector cítricola, a causa de la competència deslleial que va a suposar el mercat marroquí. Per aqueix motiu, des de Bloc-Compromís, demana que "es restituisca econòmicament a l'agricultura valenciana, per part del govern central, ja que no té perquè sacrificar-se la societat valenciana". Des del Bloc-Compromís manifesten, a més, la seua indignació perquè, a l'hora d'adoptar aquests acords, la Unió Europea no tinga en compte que al Marroc l'explotació laboral és generalitzada. Per això, demanen que, "a l'hora de pactar amb el país nord-africà, s'inclouen clàusules socials".

A CONCURS EL BAR DE L'AUDITORI I LA PLAÇA DE CONSERGE

text NATÀLIA SANZ

Benicarló traurà a concurs les pliques de reobertura del bar de l'Auditori Municipal la pròxima setmana. Així almenys ho preveu el regidor d'Hisenda, José María Serrano, qui va recordar que la documentació es troba en aquests moments "en poder del secretari, que l'està revisant. Després passarà a Intervenció i, si troben que tot és correcte i no s'ha d'incloure en el contracte d'arrendament més modificacions, podria eixir a licitació després de les festes falleres". El bar es va tancar el passat mes de desembre per incompliment de les condicions del contracte per part de l'anterior arrendatari. Mes retardada en la tramitació administrativa està el concurs de la plaça del conseege que atindrà les instal·lacions de l'Auditori Municipal. Aquest concurs és de nova creació ja que anteriorment el servei el prestava la persona que s'encarregava de la cafeteria. Per això, com detallava l'edil d'Hisenda, "primer cal aprovar definitivament els Pressupostos del 2012" ja que la partida econòmica que abastirà el sou de l'adjudicatari, s'ha de traure d'ací. Les instal·lacions de la cafeteria i l'Auditori són propietat del consistori qui, com succeeix amb altres infraestructures, trau

a licitació la seua explotació. En aquest cas i donada la situació de la cafeteria, és un servei molt utilitzat pels usuaris del conservatori municipal i l'auditori. A més les avantatjoses condicions d'explotació fan que nombroses persones s'hagen interessat a accedir al concurs, veient-se obligat el consistori a penjar un anunci en la web municipal. D'altra part, este dimarts s'ha aprovat definitivament el pressupost municipal per al 2012.

STEPV, FECCOOPV, ANPE i FETE-UGT PV no assistiran a la Mesa Tècnica convocada per la Conselleria d'Educació

Els sindicats de la Mesa Sectorial d'Educació STEPV, FECCOOPV, ANPE i FETE-UGT PV no assistiran demà a la Mesa Tècnica convocada per la Conselleria d'Educació per a tractar temes com les adjudicacions de professorat interí o les convocatòries de comissions de serveis.

De fet, des de la publicació del decret- llei 1/2012 de retallades salarials el 10 de gener, aquests quatre sindicats més CSI-F no han assistit a cap de les meses de negociació convocades per la Conselleria.

En concret, se'ns ha convocat a tres meses i fins ara cap sindicat ha assistit a cap. Demà, els quatre sindicats que signen aquest comunicat tampoc hi assistirem.

Entenem que el govern valencià va trencar les regles de joc de la negociació amb la imposició del Decret- llei 1/2012 sense negociació prèvia amb els sindicats, a més d'obrir un greu conflicte laboral amb els treballadors i treballadores del sector públic. Per tant, l'assistència a les meses de negociació amb la Conselleria d'Educació en aquest context dóna una falsa imatge de normalitat que no es correspon amb la realitat.

El govern valencià és el responsable d'aquesta situació i compta amb la connivència i la corresponsabilitat de la consellera d'Educació. Per tant, també és responsabilitat seua desbloquejar la situació i normalitzar les relacions que permeten la repressa de les negociacions.

La trajectòria de negociació dels sindicats STEPV, FECCOOPV, ANPE i FETE-UGT PV ens avala, però la responsabilitat cap al professorat que està veient retallades les seues condicions laborals i salarials des del curs passat ens obliga a prendre aquesta mesura de pressió cap a l'administració.

AGENDA

Dissabte 17

14.00 h Mascletà a càrrec de Pirotècnia Tomàs. Pl. de la Constitució. Organitza: Junta Local Fallera.

17.00 h II Torneig Benicarló en Falles de Pilota Valenciana. Frontó de l'IES Joan Coromines. Organitza: Club Arrea-li bona. Col·labora: Junta Local Fallera.

Diumenge 18

14.00 h Mascletà a càrrec de Pirotècnia Tomàs. Pl. de la Constitució. Organitza: Ajuntament de Benicarló.

17.00 h Ofrena de flors a la Mare de Déu de la Mar. Pl. de Sant Bertomeu. Organitza: Junta Local Fallera.

Dilluns 19

14.00 h Mascletà a càrrec de Pirotècnia Tomàs. Pl. de la Constitució. Organitza: Ajuntament de Benicarló.

20.00 h Cremà de les falles infantils. Organitza: Junta Local Fallera.

22.00 h Cremà de les falles grans. Organitza: Junta Local Fallera.

Dijous 22

19.00 h Inauguració de l'exposició de motius de Setmana Santa (fins al 2 d'abril). Edifici Gòtic. Organitza: Junta Local de Setmana Santa

Divendres 23

17.30 h Jornada Esportiva Escolar. Futbol sala. Categories benjamí, aleví, infantil i cadet. Lloc pendent de designar (consulteu setmanalment el web de l'Ajuntament). Organitza: Regidoria d'Esports. Col·labora: Col·legi La Salle i Futbol Sala Promeses.

19.00 h Inauguració de l'Exposició col·lectiva de Benicarló Art (fins al 29 d'abril). Mucbe. Organitza: Associació Benicarló Art.

Dissabte 24

9.00 h Jornada Esportiva Escolar. Bàsquet. Categories benjamí, infantil i aleví. Pavelló Poliesportiu. Organitza: Regidoria d'Esports. Col·labora: Club Bàsquet Benicarló.

9.00 h Jornada Esportiva Escolar. Futbol sala. Categories infantil i cadet. Lloc pendent de designar (consulteu setmanalment el web de l'Ajuntament). Organitza: Regidoria d'Esports. Col·labora: Col·legi La Salle i Futbol Sala Promeses.

18.00 h Taller familiar de prehistòria. Al voltant de l'exposició "Les dones en la Prehistòria" els xiquets i xiquetes treballaran els diferents materials utilitzats en la prehistòria, com el cuir o la pedra. Mucbe. Activitat gratuïta. Places limitades (màxim 20 participants). Reserva al telèfon 964460448 o al correu electrònic: correu.mucbe@ajuntamentdebenicarlo.org. Organitza: Regidoria de Cultura.

Benicarló va aprovar definitivament els Pressupostos Municipals del 2012

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló va aprovar definitivament els Pressupostos Municipals del 2012, en un ple extraordinari, amb els vots a favor de l'equip de govern del PP, en contra del PSPV i l'abstenció del Bloc. Abans, el ple havia desestimat l'única al·legació presentada als comptes consistorials. L'altre punt de l'ordre del dia, l'aprovació del reconeixement extrajudicial de crèdits, va ser aprovat amb l'abstenció del PSPV. El pressupost d'enguany ascendeix a 21 milions d'euros, dels quals la partida més destacada d'inversions es destinarà a la millora de l'equipament informàtic d'instal·lacions municipals, amb 350.000 euros. Li segueixen millores per a la Policia Local, amb 240.000 euros, o la instal·lació d'una escala d'emergència i millora de la il·luminació i el so en l'Auditori.

Obrint Pas, Coratge i la primavera valenciana (2)

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

El disc *Coratge*, d'Obrint Pas, en realitat és un disc-llibre. Un llibre amb tots els ets i uts, amb el seu ISBN, editat per l'editorial Bromera (en coedició amb el segell del disc, Propaganda pel Fet), que mereix un comentari específic. Hi són les lletres de les cançons, com és preceptiu en aquests casos, i diverses fotografies del grup. Cada cançó, a més, i això és allò que el fa especial, va acompanyada d'un o més textos al·lusius al tema escrits per un bon grapat de plomes reconegudes de les lletres, el periodisme, la música.

Hi col·laboren gent de primera fila com Isabel-Clara Simó, Manuel Baixauli o Marc Granell entre els escriptors; Pau Alabajos, Feliu Ventura, Josep Nadal o Cesk Freixas, cantautors i músics; o els periodistes Vicent Partal o Pascual Serrano. Entre d'altres. Els textos són un bon reforç als missatges que el disc transmet, de lluita, de combat, de compromís. I constitueixen també tota una geografia de la revolta, del dolor, de l'esperança, de tot allò que ens increpa com a ésser humans en el món d'avui.

Així, Santiago Alba escriu sobre els morts del mar Mediterrani, i Alabajos sobre els camps de refugiats palestins. August Gil dedica el text als immigrants que van lluitar pels drets dels treballadors a Catalunya, i David Segarra, als indígenes marginats de Sud-amèrica. Angela Jackson ens ofereix un commovedor relat sobre l'amor de dos brigadistes que van lluitar a la nostra guerra civil.

Però roda el món i torna al Born. Alguns dels textos, com les mateixes cançons del disc que glossen, parlen de València. I en parlen amb amor i esperança. Llegiu "Valencians", de Marc Granell, i "Benvinguts a València", de

Xavi Sarrià, que em sembla un veritable manifest del disc, del grup i de tots els valencians dignes. Són magnífics els textos que acompanyen la cançó "Al país de l'olivera", de Partal, Baixauli i Elvira Cambrils. Són textos d'amor sincer a la terra, com la mateixa cançó, que, per cert, és una de les millors del disc i on Xavi Sarrià demostra que és un gran lletrista. Una gran peça que també inaugura un vessant més intimista i acústic en la trajectòria d'Obrint Pas.

Sí, efectivament la primavera valenciana ja existia de fa temps. Hi era latent, per exemple, en aquest *Coratge* i en els textos que l'acompanyen. Totes les primaveres es gesten a l'hivern, palpiten sota la neu i el gebre. Però tant o d'hora afloren. I llavors són imparables.

ES JUBILA MARIA DOLORES

María Dolores Baradad es va jubilar el passat divendres dia 9 de març. Han estat molts i molts anys de vinculació a l'IES Joan Coromines, prop de trenta. Naturalment que a final de curs se li farà el comiat "oficial", però l'últim dia, ai, l'últim dia. Quantes emocions, quants de plors, quantes complicitats! Mai un paraula més altra que l'altra ni un no per ningú, sempre un somriure a la boca i una paraula amable. Se n'ha anat de l'institut, sobretot, sobretot, una bona persona. Ara, amb tanta tranquil·litat, sense els xiquets i els professors demanant coses per a ahir mateix, no s'hi trobarà. La mare, la filla, el nét, el jardí... tots s'ho trobaran! Enhorabona María Dolores!

EDITORIAL

825

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Un coet anomenat NINI

La visita de la Consellera d'Educació Català a la nostra població ha servit... per a no res. Com un coet de falles, apareix fent una roda de premsa dient que s'està fent el possible per solucionar tots els problemes educatius que tenim, sense comprometre's a res, signa al llibre d'honor del nostre il·lustríssim... i desapareix. I de sobte, apareix, com ja tots els mitjans sospitaven faria, al CP Àngel Esteban, segons nota de premsa que després va remetre la pròpia conselleria.

La conclusió del viatge de la consellera és que no ha aclarit absolutament res del futur incert del barracons de l'Àngel Esteban. Certament tampoc ajuda en la seua credibilitat l'embolic de noms que és fa, "Després de la construcció del nou CP Àngel Esteban, que passarà a denominar-se CP Nou Número 4" (?), atès que confon quin és el col·legi actual, que ja té nom, amb el futurible, que el bateja amb un "nou" (i vell) número 4.

De la mateix manera tampoc aclareix res del futur del conservatori de Benicarló sobre si aquest passarà a gestionar-lo la Conselleria que és el que vol el nostre ajuntament. Si més no, això és el que es desprèn de les seues paraules quan diu que s'està redissenyant el mapa educatiu que permetrà "veure quins centres han de passar a ésser de gestió pública perquè atenen alumnes de tota una comarca". Amb els anys que porten manant i ací reicindicant i encara no ho saben!

Segons paraules de Català "cal finalitzar la planificació de conselleria" donada la nova situació que presenta l'administració autonòmica per a resoldre quin serà el futur educatiu d'aquets dos centres. Una obvietat que no amaga el fet de la delicada situació que travessen les arques autonòmiques faltes de liquiditat però que demostra també quina ha estat, fins ara, la planificació educativa de la conselleria, si tenim en compte que estos problemes no són una cosa de fa dos dies: cap ni una. I així portem un gratat d'anys arrossegant-los. Els mateixos anys durant els quals ens han estat donant llargues contínuament i que tot sembla indicar, si no hi ha un dallabaix econòmic favorable, cosa bastant improbable davant la conjuntura econòmica actual, sobretot la de la nostra comunitat que és pitjor, que continuarà.

De la resta de problemes greus que tenen tots els altres centres educatius públics de la ciutat, que no han estat agraciats per la visita conselleril, sorpresa, de les retallades que han patit i pateixen, dels diners que deuen a les llibreries pels Bono-Llibres "fantasmes" que encara no han pagat, de tot això,... ni parlen, ni paguen (NINI).

CARXOFA I PANISSOLA

CARXOFA. Per al nostre paísà, el periodista David Meseguer, que va ser el primer a introduir a món de les xarxes socials el terme "primaveravalenciana". Va, valencians, que ja ve el bon temps!

CARXOFA 2. A Àlvar Anyó, sindicalista de pro, per haver-li ensenyat una pancarta a la consellera del ram queixant-se de les retallades en l'ensenyament.

PANISSOLA. No valdrà per a res, però continua sent ridícul que l'alcalde de Benicarló parle amb la "r" final com si fóra foraster.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural La Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·L·

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS
JM. S.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Venjança fallera"

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Moestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

Exposició

"Camí cap a la igualtat, dones històriques",
de l'Associació de Dones de Xirivella i Comissions Obreres (fins a l'1 d'abril).

Mucbe.

Organitza:
Regidoria de Cultura i
Ampa IES Joan Coromines.

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

LABORADORS: PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

La cosa crítica

Certament la crisi arriba als llocs més imprevisibles, i al manteniment del espais públics, com ja hem tret alguna que altra vegada, també li toca rebre. Aquesta setmana un tafaner que passava per la plaça de l'emperador que mai va existir, Carlos I (que d'ací era rei, emperador ho era d'Alemanya i era el que feia cinc, i encara no hi ha hagut ningú que ho corregisca), es va trobar amb un gronxador, bé el que queda del gronxador, que feia pena. Hi ha individus que el que no farien a casa seua ho fan a la propietat pública, com si els diners del mobiliari urbà caigueren del cel, però tot i això, tampoc no té excusa la Casa gran, on a més de no controlar els brètols que fan el cafre, tampoc no atenen els desperfectes que aquells provoquen. I és que la imatge de l'atracció infantil és simplement penosa i... perillosa. Que no pensen que algun xiquet es pot fer mal allí? Potser ara amb la crisi ens haurem de mirar una mica més el manteniment de serveis com aquests. Potser és hora que tornen els Albalates que igual t'arreglaven la rentadora que la màquina de cosir, i tornaran fusters i ferrers manetes capaços de prolongar en condicions la vida de mobiliari públic.

text LA COLLA DE TAFANERS

Dia de la dona... musulmana
Un altre tafaner es pregunta en veu alta a quantes de les activitats programades des de l'Ajuntament per tal de commemorar el dia de la dona ha assistit alguna d'aquestes senyores que es passegen per Benicarló amb un mocador al cap. És seriós això! No compten com a dones?

Invasió... no subtil

A vore que ho entenguem, però no eren els catalans els que estaven a punt d'envair-nos? Tant de fer crides a la guerra santa contra l'enemic del nord que ens vol engolir, que ens imposa les seues normes, que no ens dóna ni aigua... que no ens deixa parlar com *mosatros* volem i *Ara* resulta que som els valencians els que estem

enviant Catalunya: TRES benicarlantos, tres, treballant al diari ARA! Sembla que els professionals ben formats només poden treballar en mitjans dignes de la nostra llengua si emigren a Barcelona.

Home no emprenyat

Encara no havia eixit *La Veu* al carrer el número anterior, que l'home emprenyat, eixe de la setmana passada que s'ençón quan passen els cotxes davant de les mongetes, ja feia bon caretó. Devia ser que s'apropaven falles i mudar l'humor o que li devien posar les piles, o li van cridar l'atenció pel cartell que vam traure a *La Veu* sobre que les mongetes no cobraven... però dijous ja marcava un somriure de banda a banda de la cara quan els cotxes passaven a una velocitat moderada... i una mica més. No-res, que ací només cal sortir a aquesta secció perquè et facen cas. Els tafaners haurem de patentar la idea i cobrar *royalties*.

Embolica que fa fort!

L'embolc de l'embolcadora de la regidora de comerç del nostre II-Im. ja sembla tot un serial d'eixos que no acaba mai. No satisfeta amb els informes dels tècnics que indicaven clarament que posar el mercat ambulat del dimecres a la plaça de la Constitució, tallant, fins i tot el carrer Joan Carles I, era un autèntic disbarat, ella demanava uns altres informes (?), per a, acte seguit, segons informava *La Veu* la setmana passada, dir que els tècnics no prohibeixen en el seus informes... fan recomanacions! No són vinculants... Ja hem arribat al cap del carrer i després de dos legislatures la xica ja sap fer ús del cinisme a què ens tenen acostumats tants polítics, majorment del seu partit. "No el rebaixarem el sou als funcionaris", s'exclamen, i mentre els reduïxen el 50% del complement per una formació permanent els augmenten hores d'atenció a malalts i xiquets. Doncs si no hi pensava fer cas, que ens haguera estalviat la despesa dels informes, no?

ve de la pàgina anterior

Regidors muts

Ja ho vam dir la setmana passada, entre poques comissions i menys plens, a l'Ajuntament sembla que qui més o qui menys té el cos agre. Doncs pel que em pogut *veriguar* de fonts molt properes, que no us direm, el Salao, o siga el megaregidor que tot ho controla a la Casa gran, ha deixat de saludar la regidora de l'oposició Miralles. Diu que un dia li va amollar pels corredors: "Ja no t'ajunto, ala!" Si la remor és certa, la veritat és que massa vegades ens fa l'efecte que els governants se'ns comporten igual que criatures d'infantil: menteixen, malparlen quan no els sentim, enganyen, fingeixen, actuen, ens fan xantatge... Però segur que no deu ser veritat, no pot ser que persones adultes que treballen muscle amb muscle pel bé i el progrés de la ciutat, que s'han compromès igualment a orientar-nos per a poder traure'ns les castanyes del foc, que representen tants votants i uns partits tan responsables hagen incorregut en comportaments tals, tat?

Ninot etílic

Els fets són estos, la primera carrossa que anava al capdavant de la cavalcada del Ninot del cap de setmana passat, avantsala de l'inici de les falles, portava a la proa una exposició de gots i botelles amb begudes espirituoses... que feia feradat. Com no, al darrere, anava seguida de xiquets disfressats. Així es com s'ha de donar exemple. A més d'un, pel que hem pogut escoltar, fins i tot els van en van oferir... i van beure! Menors... En alguns trams allò pareixia un desgavell de borratxos i aquesta deu ser la imatge que volem donar, no? No hem sentit cap d'eixos polítics preocupats *por la imagen de la Comunità* que donen les legítimes manifestacions de l'opinió popular (del poble, no del partit) eixir a demanar moderació en determinats comportaments que ja són massa freqüents i massa estesos entre nosaltres en dies com aquestos.

Els mateixos brètols?

I com qui l'entorta se l'emporta, allà al port, darrere de la llotja del peix, el macrobotellot va acabar amb llançament de botelles contra les parets de les casetes dels mariners. Resultat: vidres per tot arreu, brutícia i més brutícia, pudor a pixum i a boçats. Sembla que per allí no passen ni els municipals ni la Guàrdia Civil. Deuen pensar que si la cosa es fa a les fosques i no la traia la tele, doncs, ja va bé. O un cop més el moll torna a ser terra de ningú per conflicte de jurisdiccions... Mentrestant a pagar-ho la gent que hi treballa cada dia.

Racons pixats

I parlant dels exemples de dalt, el mateix trobem aquests dies pels carrerons del poble, que s'acaben convertint en les latrines públiques. Mireu la foto, tot i que en blanc i negre no es distingeix massa, sí que es poden identificar unes zones més fosques que, evidentment, són rierols de pixerades marcats en terra juntament amb els papers que utilitzen les xiques per netejar-se... Per què, què us penseu, que les xiques no pixen? Doncs, tot el contrari, ho fan de més avall però el resultat és igual d'agradable. Un altre dia hi posarem la foto, que també la tenim. I això que era el començament... quan arribaran

falles, els dies centrals, tal volta ens plantejarem seriosament publicarla, la foto, a vore si alguna autoritat pública és digna a passar per aquest delicat racó de la nostra geografia urbana i posa les coses en ordre... cívic.

La primera falla, no?

Segons tenim entès, i segons vam escoltar per boca del nostre benvolgut alcalde, els casals fallers s'haurien de muntar... després de la cavalcada del ninot. Si això era així, què hi feia un gran casal, que tallava una banda de la plaça de la Constitució, des de la cruïlla amb Pius XII a la de Joan Carles I- passeig de Ferreres Bretó, muntat ja divendres la tarda? Ah, era una falla amb dret de cuixa? O... era la de l'alcalde com deien uns altres? (ja veus tu quines coses passen en aquest poble). En el seu descàrrec cal dir que la de l'Embut, a l'*óvalo*, també tenia el casal plantat... tot i que es podia circular per davant. Esperem no condisca l'exemple.

Coets en hora

I parlant d'exemple, els tafaners ens preguntem si condirà també el mateix exemple pel que fa al llançament de coets "en hora y lugares establecidos", que deia el nostre batlle en una de les seues

ve de la pàgina anterior

al·locucions. I és que si tots fan el mateix cas que a dalt... No res, ho diem per anar-nos preparant i sortir, només, "en hora y lugares establecidos", que igual és més segur.

Ubicació perillosa
Els de la Falla Amics del Foc han plantat el monument –polèmic monument es veu- al carrer

València, just al costat de l'IES Joan Coromines. Dimarts passat uns xiquets van aguitar per les finestres i van increpar un membre de la comissió dient-li que "Quina falla més menuda", a la qual cosa el faller va respondre que si no estava el mestre o què. No cal dir que les criatures d'avui dia no van dir precisament el que hem transcrit sinó que es van expressar de manera menys políticament correctes i sobretot més escatològica. Ai, xiquets! Gent jove, pa tou, com deia sant Gerard!

Ubicació perillosa (i 2)
No sabem si l'ubicació tindrà alguna cosa a veure però la nit de la plantà, en aquesta mateixa falla, es va muntar un folló de mil parells de dimonis. Sembla que, fins i tot, van haver d'anar els municipals a ficar pau. No res, que açò de plantar falles, en els temps que corren, sembla que també s'ha convertit en un ofici de risc. I estos no eren gent jove com la de dalt! On anirem a parar!

NO ERA TAN FÀCIL

Encara que vos ja ho sabíeu, sr. Rajoy: sou prou intel·ligent per entendre que de la crisi –pretresament només- econòmica, no en tenia Rodríguez Zapatero tota la culpa, com vos –de manera indecent- l'heu acusat, en les vostres pretensions compareixences públiques i els vostres *media* us han corejat, presentant-vos com a "salvador" de la situació. No. Era i és una situació planetària, precisament originada pels "seus" –les forces polítiques i econòmiques ultradretanes- per la inesgotable avarícia d'enriquir-se indefinidament, mentre –també indefinidament- s'empobria a la població mundial.

I ara que vos sou el president, què? Les xifres d'atur es disparen, els "retalls" afecten als serveis bàsics –sanitat, educació, atenció social...-, als funcionaris i als que no ho se'l rebaixa el sou, les qualificacions de les agències ens redueixen a les escombraries, els bancs reben tots els favors en forma de milions i la població es troba desesperada i sense horitzó. Tot molt més accentuat i agreujat, des que vos us heu instal·lat a la Moncloa. O es tractava precisament d'això, Don Mariano, i tota la resta eren –i són- "punyetes"?

Marc Antoni Adell

CONCERT PRO VIATGE PAU ALABAJOS

ENTRADA 5 €

A L'IES JOAN COROMINES DE BENICARLÓ

DIVENDRES 30 DE MARÇ A LES 20 H

NO RETALLAREU ELS NOSTRES SOMNIS

COL·LABORA: ALUMNES 4t D'ESO

laveubenicarlo@terra.es

L'univers fallero

Continuarem aquesta setmana amb aquest breu i entranyable minimanual de les bones maneres que han de guardar les dones falleres quan s'ha de visitar la casa d'una fallera, madrina o qualssevilla càrrec que haja decidit compartir en rigorosa exclusiva amb les seues amistats més properes i llunyanes el goig d'ensenyar els seus vestits i complementos de més gala.

LES VISITANTS. No es va dir la passada setmana, però queda clar que qui va de visita per tal de fer compliment ha de ser sempre de sexe femení. Si algun senyor tinguera el mal pensament d'interessar-se per qüestions d'aquestes, passaria immediatament a ser considerat en l'ambient faller com un faldetetes i l'home faller, ja se sap, és per damunt de tot molt i molt mascle i només s'ha d'interessar per beure, menjar, beure, tirar coets i beure. Fet aquest aclariment, continuarem amb el tema que ens ocupa.

Per a una visita com la que ens ocupa, no es pot anar vestit de qualsevol manera. Faria lleig presentar-se a la casa que ens han invitat vestides amb bata per exemple o amb xandall i espartenyas esportives. Un decòrum, per favor, un decòrum. No ens hem de posar la roba del diumenge ni la del darrer sopar de la falla (ja ens l'haurien vista, a més), és clar que no, però tampoc es pot anar sense fer un mínim senyal que estem en un moment important. No cal estrenar res (o sí si la casa ho pot), però cal dur una vestimenta lluidora, elegant i que deixe l'amfitriona amb la impressió que es té consciència de participar en un esdeveniment reservat només per a persones vip. Potser es fregaria la cursileria si algú decideix anar amb el vestit de fallera, però no passaria absolutament res; amb un vestit de fallera, de valenciana, de torrentina, de benicarlanda en definitiva es pot anar arreu perquè no hi ha al món, al món!, cap vestit més elegant, fantàstic, fastuós, bonic i senyorívol que el nostre vestit de fallera, de valenciana, de torrentina, de benicarlanda en definitiva. Arribats a aquest punt, un dels membres de la comissió s'ha emocionat i ha sortit al carrer a tirar un masclet i a cridar ben fort: falleros, valencians, torrentins, benicarlandos en definitiva, visca la dona fallera, xe!

AMB LES MANS A LES BUTXAQUES? Per favor, ni pensar-ho. No es pot acudir a una casa fallera sense l'imprescindible detall. L'univers faller és un univers de detallets: de la fallera major de l'any passat a la d'enguany, de la d'enguany a la de l'any passat, del president a la madrina del foc, de la madrina del foc a la madrina del casal, de la madrina del casal a la madrina de la falla i així fins arribar a l'extenuació. Per tant, s'hi ha de portar alguna cosa. No ens podem enganyar: amb l'or sempre es queda bé. Sí, aquesta és la primera opció, però ja sabem com està l'or, és

més, és molt possible que alguna de les falleres s'haja hagut de vendre la dentadura postissa de l'avi en un d'aquests establiment de compro oro per tal de poder pagar el vestit o unes arracades. Si pot ser or, per tant, millor. Si no, a la gent de la falla ens agrada la cosa ben lluenta i hi ha materials (es fan malbé de seguida, però nosaltres ja no hi serem) que donen el pego d'allò més bé. També podem pensar en alguna peça de porcellana (no cal que siga un Lladró, però hi ha imitacions molt bones) evocadora de es falles i de Benicarló (perdó per la redundància); hi ha a les botigues especialitzades unes imatges de la Mare de Déu dels Desemparats que fan plorar i unes barraques típiques benicarlandes que arriben al cor del més antifaller del món.

SEGUIREM. Se'ns acaba l'espai, però no les ganes de parlar de falles i de parlar de Benicarló (perdó novament per la redundància) i si la cosa es presta esporàdicament tomarem a donar llum en aquesta apassionat món de les nostres falles.

No volem, com sempre, acomiadar-nos sense alguns visques d'aquells que emocionen. Falleros, valencians, torrentins, benicarlandos en definitiva, visca, visca, visca!

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Vosté es deu pensar que començaré per fer una menció especial a la contraportada de la setmana passada. S'hi veu a tutti colorí un anunci que diu Benicarló en falles 2012 i hi ha pintada una simpàtica fallereta amb un ulls de dibuix manga i que tota ella m'evoca els vells tebeos de Pumby. Què li he de dir? Benicarló és tot en ell mateix una falla i La Veu, un ninot més. I hasta aquí puebo leer.

Miro la portada. L'alcalde, el regidor Marzal i l'agent Parra passen revista a un grup de municipals uniformats, gairebé tots amb ulleres de sol (per què?). Es parla de l'informe policial que aquests servidors de la llei i l'ordre han fet públic. Me'ls miro i em faig jo mateix una mica de llàstima. Em dic, pobres, es pensen que persegueixen els delinqüents i en realitat només aspiren a protegir-nos –ei, i moltes gràcies, que conste- de xorricillos d'aquests de pa sucuat amb oli. Els delinqüents de veritat són tot una altra cosa, penso. El delinqüents de veritat ens diuen que ens convé un AVE entre Ciudad Real i Guadalajara o que la Fórmula 1 és una inversió per a tots nosaltres i, a més, els votem. Quin mèrit, eh? Els lladres de debò deixen als bancs cent mil milions d'euros perquè els bancs puguen especular amb aqueixos diners amb els estats o permeten que un banc en compre un altre per un euro i que, entre tots, novament, paguem les despeses de l'operació. Els mafiosos no tenen escrúpols a fer negoci amb els aliments d'aquells que es moren de fam o ens diuen i es queden tan amples que el que ens convé és imitar els xinesos dels basars i, per tant, treballar dissabtes, diumenges i festes de guardar i cobrar... i cobrar a

casa Mangales. Ja veu, ens tenen entretinguts amb aquests afers “menors” –i moltes gràcies, insisteixomentre aquells que haurien d'estar a les presons es permeten el luxe de dir-nos què hem de fer i què no.

Segueixo a la portada. Baix de la foto de les autoritats hi ha una foto d'un gatet. Molt guapet. Relaciono immediatament la imatge –viu que sóc- amb un titular on s'assegura que hi ha un considerable augment d'abandonaments d'animals de companyia. Quan érem menuts, si ens gratàvem el cap, ens deien allò de “que tenim companyia?” en clara referència a la possibilitat de tindre els cabells habitats per polls. Suposo que aquests no deuen ser els animals de companyia abandonats, no? Reflexiono. Si hi ha gent que diuen que abandona vellets a les benzineres, encara deu ser més fàcil abandonar gats, gossos, cotorres, llargardaixos i fures. I més si cap dels animalons als quals m'acabo de referir resulta comestible en la nostra cultura. A que ningú abandona conills o gallines? El que jo i dic, perquè no se'ls poden fotre!

També a la portada –veig que avui no passaré d'ací- es comenta que la violència de gènere va l'alça. Ací i arreu. Són mals temps. Les misèries humanes, els instints més baixos afloren quan no hi ha diners. És així. Estic convençut que la immensa

majoria d'aquests casos s'han produït en entorns familiars on el problema econòmic és també important. Igual no m'explico bé, vull dir simplement que al gos flac tot són puces: falta de cultura, de consciència, excés d'alcohol, una mala educació... Buff! Sí, gràcies, als municipals. De veritat. Per cert, també estic segur que en la majoria d'ocasions podríem parlar de violència masculista. Les dones, amb la puta crisi, les passaran encara pitjor, no cal dir-ho. Tenen faena els mestres a les escoles, crega-s'ho.

Acabo amb la portada. Un faldó diu que “Serrano perjudica als benicarlandos segons els socialistes”. Hi ha una falta d'ortografia; aquests complements directes no duen la preposició “a” en valencià. Seria : “Serrano perjudica els benicarlandos”. El que passa és que jo no m'ho crec. Serrano perjudica els benicarlandos en la mesura que és representant d'un partit polític que perjudica els benicarlandos (no tenim encara, per exemple, depuradora o col·legi Àngel Esteban) i els valencians (com pot seguir tenint el carnet d'un partit un senyor que li diu a un lladre que te quiero un huevo?, o que se'ns en foten amb terres mitgiques o fórmules 1). Però no perjudica més que qualsevol socialista els benicarlandos (quants anys han passat sense que es prenga cap mesura a la costa nord?) i els valencians (no han tingut collons de fer una alternativa de poder per lluitar contra tanta i tanta corrupció). És més, penso que el senyor Serrano fa tot el pot i sap –que deu ser molt- pel seu poble i em sembla molt fort que algú diga alegrement que “ens perjudica”. Deu ser allò de la paja en el ojo ajeno.

No res més ja senyora Garcia. La setmana que ve li prometo que llegirà La Veu de Benicarló.

**La saltadora
Fiorella Chiappe,
del Club de
Atletisme Baix
Maestrat,
tercera en salt
d'altura en el
Campionat
d'Espanya
Juvenil**

text i foto VICENT FERRER

El Velòdrom Luís Puig de València va acollir el passat cap de setmana la XXXV Edició del Campionat d'Espanya juvenil, competició que inclou atletes entre setze i disset anys d'edat.

La capital del Turia va ser testimoni d'una competició de molt nivell, en la qual participà l'atleta del club d'Atletisme Baix Maestrat de Benicarló Fiorella Chiappe Madsen. Fiorella, encara que tenia marca mínima per a participar en les disciplines de salt d'altura, triple salt i salt de longitud per coincidència d'horaris tan sols va poder participar en dos d'elles.

El dissabte en la prova de salt d'altura va aconseguir el tercer lloc d'un total de 16 participants, amb un millor salt de 1,66 metres. Diumenge participà en salt de longitud aconseguint un meritori quart lloc entre 14 saltadores, amb un salt, en el tercer intent, de 5,42 metres que va saber a poc ja que fins a la última ronda ocupava la tercera posició.

Cal destacar, que l'esportista del Baix Maestrat arran de la seua gran actuació, ha estat convocada per la Real Federació Espanyola d'Atletisme per a participar en la Concentració de Setmana Santa del programa Nacional de tecnificació esportiva a celebrar del 31 de març al 5 d'abril de 2012 a L'Alfàs del Pi (Alacant).

En la classificació per punts que realitza Real Federació Espanyola d'Atletisme on puntuen els vuit millor classificats de cada especialitat, el club Atletisme Baix Maestrat ocupaè la plaça 23a amb 11 punts d'un total de 50 equips que van aconseguir places de finalistes.

Per la seua banda l'atleta benicarlando Alexis Sastre Amau, participara en la modalitat de salt d'altura durant aquest cap de setmana en el Campionat d'Espanya Júnior en pista coberta que se celebra en el Palau Municipal dels Esports Antonio Elorza de Sant Sebastià.

UN OR AMB SABOR DE PRE-OLIMPIC

text i foto CNB

Joan Ferran Barrachina es va penjar l'or en uns magnífics 200 papallona que li permeten classificar-se per a disputar el pre-olímpic, per als Jocs Olímpics de Londres 2012, diumenge 1 d'Abril a la ciutat de Màlaga.

Increïble i històric el viscut en les graderies de la piscina olímpica de Castelló en l'intens campionat autonòmic junior i absolut disputat el passat cap de setmana 3 i 4 de Març en la piscina olímpica de la Salera a Castelló de la Plana. En la quarta jornada el nedador junior del Club Natació Benicarló Joan Ferran Barrachina es va apuntar una fita històrica per a la natació benicarlanda amb la medalla d'or en els 200 papallona i un crono electrònic de 2:12.35 batent a tots els seus rivals d'una forma contundent i impecable amb una marca nacional absoluta que li permet la seua participació en el pre-olímpic de Màlaga.

I és que aquesta marca li dóna dret a participar el pròxim 1 d'Abril en el Open Absolut de Natació de Primavera a Màlaga. En ella es donaran cita els millors nedadors i nedadores amb mínima nacional absoluta d'Espanya que lluitaran per la classificació en els propers JJ.OO 2012 de Londres.

El President del Club Miguel Piñana ressaltava la bona imatge per al Club Natació Benicarló qualificant-lo de triomf històric, prestigiós i impensable, solament unes setmanes abans que Joan Ferran es ressentia d'una lesió que l'apartava dels entrenaments en el mes de Gener. Tal com va indicar l'entrenadora Lucía Vicente aquest triomf és fruit del dur treball realitzat pel nedador durant les últimes temporades que li han dut a participar en tots els Campionats d'Espanya. No podem trobar millors elogis per a aquest nedador benicarló que fa somiar a tot el Club i a tots els esportistes de la nostra ciutat.

Però també vam tenir molta intensitat en la resta de carreres disputades, aconseguint dues noves medalles aquesta vegada de la mà d'Irene Sorando, plata en els 200 papallona amb un crono de 2:38:26, i mínima nacional, i el bronze en els 100 papallona amb un crono de 1:10.69, a més de la 5a posició en els 50 papallona. Carlos Fuente

va ser 4t en els 200 papallona amb un crono de 2:20.03, i mínima nacional, en una impressionant participació. Destacar la 4a posició de Meritxell Sospedra en els 400 estils i la 5a en els 800 lliures i Lucía Piñana amb la 5a posició en els 50, 100 i 400 lliures.

Per equips de relleus destacarem les dues 4es posicions de l'equip femení en els 4x100 i 4x200 lliures compost per Lucía, Meritxell, Irene i Nerea. L'equip masculí va aconseguir la 4a posició en els 4 x 200 lliure amb Joan Ferran, Carlos, Albert i Marc. L'equip va estar format per: Meritxell Sospedra, Nerea Sorando, Irene Sorando, Lucía Piñana, Marta Valdearros, Sara Marqués, Vanessa Bel, Marc Avila, Joan Ferran Barrachina, Albert Astor, Carlos Fuente y Miguel Piñana.

UN MALASTRUC ENS SEGUEIX**text RODOLFO SERRANO****PACO DELCASTILLO**

No hi ha dret, home! Ja està bé que entre pobles ten gemans i tan units en l'amor a la passió i mort del nostre senyor ens fem aquestes coses. Com és possible? On està la caritat humana i la solidaritat "provincial"? Jo voldria saber per a què tantes exaltacions "provincials" tabals i bombos si després, quan ens fan falta els punts van i ens guanyen. Ara vindrà això que fan dissabte sant i que consisteix en fer miques les maquinetes expenedores de tiquets per a la zona blava i tots tan amics, com si no hagués passat res. Es passejaren pel nostre poble com si res, colpejant les pells de no sé quins animals per a fer bona cosa de soroll. Si, i els nostres han perdut en el seu desplaçament a l'Alcora. Ells no van tindre pietat en vore que es va lesionar el nostre central i aprofitar que aquest no estava al camp per a marcar-nos el primer gol ben entrada la segona part. Els altres gols van ser fruit de la mala sort. Una vegada més, vam fallar ocasions clares per tal de posar-nos per davant del marcador, però aquest any toca patir i aguantar amb estoïcisme tot el que ens ha vingut. La propera temporada tot serà millor. Tinc un pressentiment d'eixos que no van enlloc perquè no hi crec. Poc després d'aquesta desfeta futbolística, al nostre poble es va verificar una cosa que es diu la cavalcada fallera o alguna cosa per l'estil. Aquest espectacle es caracteritza perquè els fallers ... no van vestits de fallers! Ni les falleres de falleres! Una cosa inabastable per al meu enteniment. Però això sí, vaig vore una graderia on destacava, per damunt de tot, un senyor vestit de no sé què enmig de moltes falleres que no vaig saber identificar. Mentre aquesta magna manifestació cultural recorria els carrers cèntrics del nostre poble, un impresentable personatge abordava a la mare d'un jugador del nostre club tot dient-li bajanades, imbecilitats i estupideses. Quines coses li deguera dir aquest subjecte que no mereix el qualificatiu de persona, que la xica se'n va anar cap a casa tota disgustada i sense ganes de sortir a sopar i a passar una estona amb les

amigues. Es pot consentir això? Fins quan haurem de suportar aquestes impertinències? El nivell humà de les persones pot tenir diversos esglaons. El d'aquest impresentable no arriba ni al nivell de les clavegueres perquè no passa del fons d'una fossa sèptica. Però tothom coneix sobradament al personatge, que allà on ha estat ha deixat de tot menys amics.

Aquest cap de setmana no hi ha jornada de futbol en l'àmbit de la Federació valenciana de futbol, el que vol dir que no es juga cap partit oficial. Els motius d'aquesta aturada són variats i potser ompliríem un llibre amb tots ells, per això no vull fer molt de comentari al respecte. Jo tinc alguna teoria, com per exemple, que aquest cap de setmana hi ha una conjunció de planetes que desaconsellen la celebració de partits. Potser hi ha algun motiu més, però ja em començo a cansar. Ara mateix, tot coincidint amb aquest cap de setmana faller, em venen al pensament aquells partits que es jugaven en plenes falles del nostre poble, i que en moltes ocasions van coincidir amb partits contra el Vinaròs. Ahh! Quines jornades futbolístic falleres! Recordo que venien totes les falleres amb el seus vestits de falleres, amb el seus pentinats de falleres i amb els seus acompanyants fallers i feien la sacada d'honor. Totes i cadascuna de les falleres li pegaven xut a la pilota. Recordo que una vegada van ser tantes les falleres que van voler fer la sacada d'honor que l'àrbitre va haver de suspendre el partit perquè se li feia tard per a l'ofrena del seu poble, Xirivella, del qual era col·locador de flors i dissenyador del tapís. Allò sí que era germanor entre les falles i el futbol. Ara què queda d'això? Jo ho diré: no res. Les falleres ja no van al futbol, els fallers s'estimen més quedar-se a la seua falla menjant i bevent mentre contemplen en què s'han gastat els diners i si vindrà prou de gent al casal per a pagar-li a l'artista. Ai! Aquelles traques quan el CDB marcava un gol. Aaa! Aquell ambient fallero fallero. Aaaaa! Quan Palanques posava "Valencia en fallas" per la megafonia del camp. Aaaaaaaaaaaa! Aaaaaai! Aaa! Com canvien els temps, les persones i les costums. A vore si algú se sent al·ludit i pren alguna decisió al respecte. A vore...

UNA CALIJONA I UN VINAROSENC ENTREN A LA JONC

text i foto NATÀLIA SANZ

Anabel Querol Reverté natural de Càlig i Miguel Angel Luzarraga Bellot nascut a Vinaròs han entrat a formar part de la plantilla de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya per a la temporada 2012.

El passat divendres 9 de març, ens van donar la notícia. Els alumnes del Conservatori "Mestre Feliu" de Benicarló, Anabel Querol Reverté i Miguel Ángel Luzarraga Bellot, havien entrat a formar part d'una de les orquestres amb més renom de joves promeses, la "Jove Orquestra Nacional de Catalunya". Tant Anabel com Miguel Angel estan estudiant sisè curs d'Ensenyaments professionals en l'especialitat d'oboè i contrabaix respectivament. Els dos alumnes ens van comentar que després de passar unes dures proves de selecció a causa de l'altíssim nivell dels companys, es trobaven molt feliços després de conèixer la notícia. Manifesten que ha valgut la pena tant d'esforç i agraeixen a tot el claustre de professors el seu suport i formació rebuda que consideren ha estat fonamental per aconseguir entrar a formar part d'aquesta orquestra.

La Jove Orquestra Nacional de Catalunya neix el setembre de 1993 amb el nom de Jove Orquestra Simfònica de Catalunya (JOSC). No va ser fins al 1999 que va passar a denominar JONC. L'Orquestra va ser dirigida per Josep Pons des de la seva fundació fins l'any 2001, any en què Manel Valdivieso agafa el relleu com a director artístic.

Des del seu naixement, els objectius principals de la JONC han estat:

- . Facilitar una formació orquestral integral als joves músics del nostre país.
- . Col·laborar activament en la inserció dels joves músics en la vida laboral.
- . Contribuir a la formació i l'enriquiment de nous públics.

La JONC ha participat en els festivals i sales de concerts més importants del país, sota la direcció de mestres del prestigi de Josep Pons, Guy van Waas, Ernest Martínez-Izquierdo, Jordi Mora, Manel Valdivieso, Barry Sargent, Jan Caeyers, Robert King, Paul Goodwin, Andrew Parrott, Antoni Ros-Marbà, Lutz Köhler, Salvador Mas, Edmon Colomer, Karl Anton Rickenbacher i Valery Ovsyanikov.

www.laveudebenicarlo.info